

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 1	Utgitt 9 januar	1935
-------	-----------------	------

Skriv frå Justisdepartementet.

1934

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i sam-
høve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for
heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda
dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2
frå 19 april 1899 um vern av born mot bruk av tobakk
og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi,
stadfest vedtaket åt Sund heradstyre, Hordaland fylke, i
møte 13 juli og 17 november 1934 um politivedtekter
for heradet.

22 desbr.

Vedtektene lyder so:

§ 1. På eller nær ålmen veg, der ein i politivedtekti
medreknar einkvar plass, veg eller tilkome som er etla til
eller der det er ålmen ferdsle, må det ikkje finnast upplau-
p, samanstimling av folk, skriking, ståk, slagsmål, voldsom
eller uvyrdig åtferd, so den offentlege orden vert skipla, veg-
farande folk hindra eller ferdsla meinka.

På eller nær ålmen veg er vidare forbode all njoting av
rusdrykk, kortspel, speling, dans eller leik.

§ 2. Aking på kjelke eller spark, skilauping og lik-
nande kan politiet heilt eller for ein del nekta på nærare
fastsatte stykkje av ålmen veg.

Tjorar ein hestar eller andre dyr nær ålmen veg, må
det vera so forsvarleg gjort at dei ikkje kann slita seg.
Heller ikkje må dei nå burt i vegen.

§ 3. Sinte hundar som visar hug til å bita eller skrema
folk eller hestar med gjøying eller ved å renna etter dei,
skal eigaren halda i band eller lata gå med munnkorg, alt
etter som politiet gjev påbod um.

§ 4. Lovlege uppslegne plakater og kunngjeringar må
ikkje øydeleggjast eller på nokon måte verta skadde. Det
er ogso forbode å øydeleggja eller skjemma ting eller inn-
reidingar til offentlig nytte og prydnad, eller andre ting att-
med ålmen veg.

1934 § 5. Offentlege konsertar, framsyningar og fyrestellin-
22 desbr. gar av alle slag — kyrkjekonsertar undantekne — skal ikkje
haldast utan skriftleg løyve frå politiet for kvar gong. Løy-
vet vert gjeve til ein einskild ansvarleg person, og politiet kan
når som helst taka løyvet attende.

§ 6. Samkomor med dans eller andre samkomor der
fyremålet heilt eller for det meste er morro eller tidartroyte,
må ikkje haldast utan løyve frå politiet, dersom det er til-
gjenge for ein uavgrensa krins av personer eller for folk
som står i eit lag eller liknande samskipnad.

Politiet fastset dei vilkår det finn turvande for sam-
koma.

Utan løyve frå politiet må ingen som næring halda
offentleg dans eller liknande.

Ved alle offentlege samkomor hev politiet rett til å vera
til stades.

Slike samkomor skal vera slutt innan kl. 2 natt.

§ 7. For offentlig dans, konsert, framsyning eller fyre-
stilling vert å betala til heradskassa ei avgift frå kr. 5,00
til kr. 100,00 etter avgjerd av politiet.

Avgifti vert å betala til politiet fyreåt.

Fyrestellingar, konsertar og liknande som vert haldne
for velgjerande fyremål, er fritekne for avgift.

§ 8. Born under 15 år hev ikkje tilgjenge til offentlig
dans utan i fylgje med foreldre eller andre fyresette.

§ 9. Det er forbode å selja eller yverlata sigarar, siga-
rettar eller annan tobakk til born under 15 år.

Det er ogso forbode å kjøpa tobakk til nokon under
15 år eller etter oppmoding frå slike born.

Politiet kan taka frå born under 15 år tobakk, pipa eller
liknande, som barnet bruker på ålmen veg eller plass, i lags-
eller samlingshus eller på andre offentlege stader. Barnet
sine foreldre eller andre fyresette vert å gjeva melding og
dei fær att røykjegreidorne ved å venda seg til politiet.

§ 11. Brot på desse vedtekter vert å straffa etter § 339,
andre leden, i straffelovi, soframt ikkje strengare straffe-
vedtak vert nytta.

22 desbr.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av
16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni
1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai
1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offent-
lige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om til-
legg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet
en av Eresfjord og Vistdal herredstyre, Møre fylke,

i møter 20 desember 1933 og 1 november 1934 vedtatt be- 1934
slutning om nye politivedtekter for herredet. 22 desbr.

Vedtektene lyder så:

§ 1. På offentlig vei, hvorved i denne vedtekt forståes enhver vei, plass eller adkomst, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, må ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, hvorved den offentlige orden forstyrres, veifarende forulempes, anstendighet krenkes eller ferdselen hemmes.

Heller ikke må der på offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet foregå kortspill, dans, fortæring av rusdrikk, slagsmål eller annen larmende eller fornærmelig adferd.

§ 2. Ingen må på offentlig vei eller over denne skyte, avbrenne krutt eller andre eksplosive stoffer, kaste sten, sneball, slå eller sparke ball eller annet, hvorved skade kan bevirkes eller ferdselen hemmes. Ved mineringsarbeider og all omgang med skytevåben på eller i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 3. Det er forbudt å henge sig på vogner, biler eller andre kjøretøier eller til sådanne å fastgjøre håndvogn, sleder, kjelker, sparkstøttinger og lignende. Aking på ski, kjelke, sparkstøtting eller lignende må ikke foretas på sådan måte, at den volder ulempe eller fare for veifarende. Lensmannen kan forby sådan aking til visse tider eller for visse mere tettbyggede strøk innen herredet.

§ 4. Når det på eller ved offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal lensmannen i betimelig tid forut varsles. Lensmannen kan påby sikekrhetsforanstaltninger.

§ 5. På offentlig vei er det forbudt å sette eller legge noget som kan være til hinder for ferdselen, dog er av- eller pålessing av varer tillatt, når det ingen annen plass er og det foretas til så liten ulempe som mulig og intet blir liggende lenger enn høist nødvendig.

§ 6. Ingen må på offentlig vei eller i tilstøtende grøfter eller skråninger kaste avfall (deriblandt skogsavfall), glass, potteskår, sten, spiker og lignende, som kan medføre fare eller ulempe for ferdselen eller virke skjæmmende.

§ 7. Det er forbudt å bortta, flytte, skjære eller risse i, male eller tegne på, boie, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger, såsom treplantninger, stakitter, telefon-, kilometer-, rode- og veistykkestopper. Det samme gjelder til offentlig vei støtende hus, gjerde, port eller lignende.

1934 § 8. Det er forbudt å rive ned, skitne til eller på annen
22 desbr. måte gjøre skade på kunngjørelser, som er lovlig opsatt.

§ 9. Hunder, som er biske eller glupske eller viser tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem og gjø, skal holdes vekk fra offentlig vei eller forsynes med forsvarlig munnkurv.

§ 10. Til å gi konserter, skuespill eller andre offentlige forevisninger eller forestillinger av enhver art må tillatelse innhentes hos lensmannen.

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, hvortil der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning, må ikke finne sted uten tillatelse fra politiet.

Dans og annen offentlig sammenkomst skal slutte senest kl. 2 natt, men lensmannen kan når som helst påby ophør, når han av en eller annen grunn finner dette nødvendig.

Med hensyn til politiopsyn, avgift m. v. fastsetter politiet de vilkår, som måtte finnes påkrevet i forbindelse med tillatelsen.

§ 11. Enhver som gir eller arrangerer nogen offentlig forestilling eller forevisning m. v., skal etterkomme de ordrer som politiet måtte gi til ordenens oprettholdelse og publikums sikkerhet.

Forekommer der under sammenkomster som er nevnt i foranstående paragraf generende støy, slagsmål eller annen forstyrrelse av den offentlige sikkerhet og orden, kan politiet avbryte sammenkomsten.

§ 12. Avgift svares til kommunekassen av alle offentlige forestillinger og forevisninger m. v. samt av offentlig dans og maskerade, som drives som næring. Avgiften, som for hver enkelt gang fastsettes av lensmannen, må ikke settes lavere enn kr. 5,00 eller høiere enn kr. 50,00 pr. forestilling.

Forestillinger og forevisninger m. v. til veldedige formål er fritatt for avgift.

§ 13. Overtredelse av disse vedtekter eller de i henhold til dem gitte bestemmelser straffes med bøter efter straffelovens § 339, 2.

27 desbr. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

Med hjemmel i lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928 samt Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 har departementet idag bestemt at der i § 3 i bestemmelser av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning

og utførsel av medisintran tilføies til slutt et nytt (3.) ledd, sålydende: 1934 27 desbr.

«Det er forbudt å tilblende medisintran annen tran enn tran fremstillet av torsk-, sei- eller hyselever. Likeså er det forbudt å tilblende tran raffinert med kjemiske midler.»

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med 1 januar 1935.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet. 1935

I medhold av lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, og i henhold til vedtak av 8 desember 1934 av Lista herredstyre i Vest-Agder fylke opheves herved kongelig resolusjon av 3 desember 1904 om forbud mot anvendelse av piggråd til gjerde i Lista herred. 2 janr.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

3 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Aker herredstyes beslutning i møte 29 november 1934 om forandring i § 1 i gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgsteder.

§ 1 får sådan ordlyd:

«Utsalgsteder for varer skal holdes lukket de 4 første hverdager i uken fra kl. 6 em. til kl. 8 morgen, de to siste hverdager i uken fra kl. 7 em. til kl. 8 morgen, søn- og helligdager og 17 mai hele dagen samt julaften (når denne ikke faller på en helligdag), påske-, pinse- og nyttårsaften fra kl. 5 em. For øvrig kommer den almindelige helligdagslovgivning til anvendelse. For bokhandlere skal lukningstiden alle hverdager være fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen med samme innskrenkninger som ovenfor nevnt.

Fra bestemmelsene i første avsnitt gjelder følgende undtagelser:

- a. Aviskiosker, som bare forhandler aviser og tidsskrifter, apotek, bensindepoter og bevertningssteder er helt undtatt.
- b. Utsalgsteder, hvor ikke andre varer selges enn frembringelse av have og jordbruk i naturlig tilstand, ville bær og blomster, egg, melk, fløte, baker- og konditorvarer, sjokolade og drops, tillaget mat, mineralvann og øl (i den utstrekning salget av denne vare for øvrig er tillatt i lovgivningen), tobakk og tobakksartikler, såsom piper, tobakkspunger, piperensere, cigar- og cigarettmunnstykker, fyrtoil og fyrstikker, aviser og tidsskrifter, post- og prospektkort, skal holdes lukket: alle hverdager i tiden fra og med 1 oktober til og med 30 april fra kl. 9 aften til kl. 8 morgen, og i tiden 1 mai

3 janr. til og med 30 september fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen, søn- og helligdager dessuten fra kl. 10 form. til kl. 1 em. og påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften fra kl. 5 em.

Hvis der ved siden av de her nevnte varer også handles med andre varer, gjelder § 1, første punktum.

- c. Utsalgssteder, hvor der kun handles med aviser og tidsskrifter, post- og prospektkort, sjokolade og drops samt tobakk og tobakksartikler, såsom piper, tobakks-punger, piperensere, cigar- og cigarettmunnstykker, fyr-tøi og fyrstikker, kan åpnes alle hverdager kl. 6½ morgen. For øvrig gjelder samme bestemmelser som under 1 b. anført.»

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 1 februar 1935.

3 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, jfr. lov om brandvesenet av 15 august 1908 §§ 23, 24, 27 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Sundre brandrepresentantskap i møte 25 mai 1934 vedtatte regler for brandvernets ordning samt forskrifter for brandvernet, brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren i Sundre brandkommune, Buskerud fylke.

De godkjente regler for brandvernets ordning er sålydende:

1. Sundre brandvern skal bestå av følgende avdelinger:
 1. vannverksavdelingen,
 2. seilavdelingen,
 3. rednings- og nedrivningsavdelingen,
 4. ordensvernet
 og har som ledelse

brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren.

2. Vannverksavdelingen skal bestå av minst 20 mann-skaper, blandt hvilke der uttas en formann og 1 næstformann for hver slangekjerre.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Ordensvernet skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn der hvortil han er utskrevet.

3. Med vannverksavdelingen skal der avholdes minst

1 øvelse hverannen måned året rundt (jfr. Brandkassens rundskrivelse av 29 november 1900). Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelse minst 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandchefen finner det nødvendig. 3 janr.

4. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste etter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

5. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytfinner dette nødvendig.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

3 janr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Trondheim bystyre i møte 18 oktober 1934 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 108, dog således at der efter vedtektens næst siste og siste ledd tilføies «etterat helserådets uttalelse er innhentet.»

Vedtekten skal lyde således:

«Til ethvert hus med beboelsesleilighet skal høre de nødvendige rum for vask og tørring av klær. Det skal være minst 1 vaskerum på ikke under 10 m² grunnflate og minstebredde 2,5 m for hver 6 leiligheter. Hvor det bare er 2 leiligheter til 1 vaskerum, kan gulvflaten innskrenkes til 7,5 m² med samme minstebredde. Tørrerummets størrelse bestemmes i hvert enkelt tilfelle av bygningsrådet.

Til hver leilighet skal høre tørt, ventilert og frostfritt kjellerrum til opbevaring av matvarer samt rum for brensel. Rummenes samlede gulvflate skal være minst 4 m² for 1 og 2 værelses leiligheter og minst 6,0 m² for 3 værelses leiligheter og derover.

I hver leilighet skal det være godt ventilerte kott på til sammen minst 1 m² grunnflate til opbevaring av klær. Dessuten skal det til hver leilighet høre annet lett tilgjengelig, ventilert kottrum over terreng på minst 4,0 m² gulvflate og middelhøide ikke under 1,75 m.

Bygningsrådet kan i spesielle tilfelle gjøre undtagelser fra samt skjerpe eller lempe på ovenstående bestemmelser efterat helserådets uttalelse er innhentet.

Til hvert kjøkken i 1 og 2 værelses leiligheter skal høre et rum i direkte forbindelse med fri luft på minst 0,3 m³ og med minstedybde 0,35 m for opbevaring av matvarer. For større leiligheter kreves forholdsvis større rum efter bygningsrådets bestemmelse efterat helserådets uttalelse er innhentet.»

4 janr. Kongelig resolusjon.

I hæren anerkjennes Opmålingsoffiserenes forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2.

4 janr. Kongelig resolusjon.

1. I medhold av § 3, jfr. § 1, i midlertidig lov av 6 juli 1933 om utførsel av storsild og vårsild, jfr. lov av 22 juni 1934, skal det være forbudt inntil 1 januar 1936 å utføre saltet storsild eller saltet vårsild med mindre silden er bestemt til sådan utførsel av en av de av Handelsdepartementet godkjente fiskerorganisasjoner Storsildlaget og Stor- og Vårsildlaget.
2. Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.
3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

4 janr. Kongelig resolusjon.

- I. I medhold av lov nr. 10 av 22 juni 1934 om kontroll med sild gis herved påbud om innførelse av kontroll med storsild og vårsild, om opprettelse av kontrolldistrikter og om kontrollavgift m. v., alt overensstemmende med et fremlagt utkast.
- II. Denne resolusjon trer i kraft 1 februar 1935. Fra samme tidspunkt opheves, i medhold av ovennevnte lovs § 17, lov av 4 mai 1901 om vrakning av sild, forsåvidt angår storsild og vårsild, og enhver annen bestemmelse som er i strid med nærværende resolusjon.

Det i post I utferdigede påbud lyder således:

1. All saltet storsild og saltet vårsild som utføres fra riket skal, før utførselen finner sted, være kontrollert og godkjent (og emballasjen merket) efter forskrifter utferdiget av Handelsdepartementet.

2. For saltet storsild og saltet vårsild bestemt til omsetning innenlands skal der være adgang til frivillig kontroll i den utstrekning Handelsdepartementet fastsetter.

3. For fersk storsild og fersk vårsild bestemt til saltning til menneskeføde skal der likeledes være adgang til frivillig kontroll i den utstrekning Handelsdepartementet fastsetter.

4. Som saltet storsild og saltet vårsild regnes all storsild og vårsild til hvis konservering der helt eller delvis er anvendt salt, dog ikke sild som efter saltningen er røket.

5. Denne kontroll gjennomføres ved de kontrolldistrikter som er opprettet ved kongelig resolusjon av 10 august 1934.

6. Ved utførsel av saltet storsild og saltet vårsild skal betales til statskassen en kontrollavgift av 15 øre pr. tønne, hvad enten det er 1 heltønne, 2 halvtønner, 4 kvarttønner

eller 8 ottinger; for overskytende brøkdeler (eller deler) betales som for 1 hel tønne; likeså for 1 enkelt brøkdels-tønne alene. Denne avgift opkreves av tollvesenet.

For frivillig kontroll efter lovens § 5 og for fornyet kontroll efter lovens § 8 blir inntil videre å betale til statskassen sådan avgift som Handelsdepartementet fastsetter. Denne avgift betales forskuddsvis til den som forestår kontrollen.

Instruks (forskrifter) for kontroll med storsild og vårsild 4 janr.

(Fastsatt av Handelsdepartementet 4 januar 1935 i medhold av lov nr. 10 av 22 juni 1934 om kontroll med sild, lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild m. v. og kongelig resolusjon av 4 januar 1935).

Kontroll med tilvirkning og eksportpakning.

§ 1. I den tid da fiske og tilvirkning av storsild og vårsild foregår, skal kontrollørene (det vil si: de faste kontrollører eller hjelpekontrollørene), så vidt tiden tillater det, inspisere tilvirkningen (saltningen) innen distriktet.

Det skal påses at saltningen foregår fullt fagmessig, under anvendelse av tilstrekkelig, rent salt. Spesielt skal påses at silden i sin helhet er frisk før den kommer i salt, og at den ikke har lidt skade på grunn av lang transport, mild temperatur, stort trykk under transporten eller andre forhold. Kontrolløren skal for storsilds vedkommende merke sig om silden virkelig er storsild, eller om den nærmer sig eller er på overgangsstadiet.

§ 2. Hver inspeksjon skal noteres i kontrollørens dagbok, med angivelse av tilvirker, pakkehus, storsild eller vårsild, samt eventuelle bemerkninger ved tilvirkning eller kvalitet (se § 1).

§ 3. Denne bedømmelse av kvaliteten er kun veiledende for eksportkontrollen, men den som inspiserer skal gjøre tilvirkeren oppmerksom på eventuelle bemerkninger, spesielt hvis silden har lidt skade som kan gjøre det tvilsomt om den vil bli godkjent som eksportvare, eller — for storsilds vedkommende — hvis silden er på overgangsstadiet.

§ 4. Det påligger videre kontrollørene i størst mulig utstrekning å inspisere de pakkhuser hvor der foregår eksportpakning av storsild og vårsild, for derved å skaffe sig best mulig kjennskap til partienes kvalitet og behandlingsmåten, og, når tiden tillater det, helt å kontrollere pakningen av partier beregnet på eksport.

4 janr. Eksportkontroll med den ferdige eksportpakkede vare. Begjæring om kontroll m.v.

§ 5. Begjæring om kontroll rettes til distriktets kontrollør, forsåvidt ikke annet er bestemt for enkelte kontrolldistrikters vedkommende. Begjæringen må fremsettes i så vidt god tid at kontrolløren kan anordne det fornødne til å få utført kontrollen.

Begjæring om kontroll skal skje skriftlig på dertil anordnet skjema. Kontrollen skal ikke påbegynnes før dette skjema er tilfredsstillende utfyllt og undertegnet av rekvirenten.

§ 6. Den som begjærer kontroll utført, plikter å holde det tilstrekkelige antall habile arbeidsfolk til å utføre det arbeide som utkreves under kontrollen.

Kontrolløren har rett til å forlange fjernet de arbeidsfolk som ikke retter sig efter de pålegg han gir i forbindelse med kontrollarbeidet.

Kontrollens utførelse.

§ 7. Efterat forordnet rekvisisjon er mottatt, påligger det kontrolløren snarest mulig å besørge kontrollen utført overensstemmende med de fastsatte regler.

Tvungen kontroll går foran annen kontroll.

Begjæring om kontroll utenfor kontrolldistriktet efterkommes på samme måte som annen frivillig kontroll.

Rekvisisjonene om kontroll efterkommes i den rekkefølge som de er innkommet i.

§ 8. Eksportkontroll skal så vidt mulig skje umiddelbart forut for skibning. Blir skibningen, efterat kontroll har funnet sted, av uforutsette grunner forsinket, må kontrolløren forsikre sig om at det kontrollerte partis kvalitet ved skibningen er uforandret — om nødvendig ved hel omkontrollering.

For sådan omkontrollering erlegges ingen godtgjørelse.

Hvorvidt ny kontroll skal foretas, må avgjøres efter kontrollørens skjønn i hvert tilfelle.

§ 9. Kontrolløren gir tollvesenet fornøden underretning om partier som skal utskibes, og underretter likeledes tollvesenet om partier som på grunn av kontrollens mellemkomst ikke kommer til eksport.

§ 10. Kontrolløren skal, når dertil er anledning, føre innseende med at transport til og innlastning i skib av de kontrollerte partier foregår således at emballasjen eller varen ikke utsettes for skade. Iakttas ikke de forholdsregler han måtte påby til sikring herav, plikter han å gjøre anmerkning (forbehold) herom på kontrollattesten, eventuelt — om han finner det nødvendig — helt å stanse innlastningen.

§ 11. Distriktets kontrollør avgjør i ethvert forefallende 4 janr. tilfelle med endelig virkning ethvert spørsmål om kontrollens gjennomførelse.

§ 12. Kontrolløren forsikrer sig alltid først om at det antall tønner som er begjært kontrollert, er til stede, og at partiet på tilfredsstillende måte fremstilles adskilt fra eventuelle andre partier.

§ 13. I forbindelse med rekvisisjonen og på det dertil anordnede skjema opfordres rekvirenten til å avgi forordnet erklæring om partiets tilstand. Foreligger denne erklæring i behørig orden, og kontrolløren har kontrollert partiet under pakningen, kan kontrollørens undersøkelse innskrenke sig til opslag av en mindre del av partiet, uttatt efter kontrollørens anvisning. Har sådan forhåndskontroll ikke funnet sted, skal kontrolløren forlange opplått så meget som han finner ønskelig for en sikker bedømmelse, og minst 25 % av partiet.

§ 14. Ved gjennomgåelse skal kontrolløren overbevise sig om at partiet, så vel hvad kvalitet og sortering som nettovekt angår, tilsvarende de fordringer som stilles til opnåelse av vedkommende merke, og skal derfor efter forholdene gjennomgå et tilstrekkelig antall tønner, delvis helt til bunnen, delvis til underste halsbånd. Opslag finner sted fra opslagsende og underbunn efter kontrollørens anvisning. Kontrolløren bestemmer selv hvor langt han skal gå ved denne gjennomgåelse.

§ 15. Finner kontrolløren under undersøkelsen at en tønne ikke svarer til de opstilte krav, må gjennomgåelsen skjerpes, og hvis ikke feilen er helt uvesentlig og innskrenker sig til den ene tønne, skal kontrollarbeidet avbrytes og partiet forlanges gjennomgått av rekvirenten og fremstillet til fornyet kontroll efter at feilene er rettet. I særegne tilfelle, og når kontrollørens tid tillater det, kan denne ompakning foregå straks under kontrollørens tilsyn.

For fornyet kontroll — derunder sådan ompakning som nevnt i forrige punktum — betales samme avgift til statskassen som fastsatt for eksportvare ved kgl. res. av 4 januar 1935.

§ 16. Avgir ikke rekvirenten den forordnede erklæring om partiets tilstand, skal det hele parti gjennomgås nøiaktig, og minst 20 % av partiet helt til bunnen av tønne. De øvrige tønner opplåses vekselvis fra opslags- og underende efter kontrollørens anvisning, og gjennomgås nedover til midten av tønne eller til underste halsbånd, efter kontrollørens skjønn.

§ 17. Kontroll av sortement og vekt av storsild og vårsild skjer på følgende måte:

Sortementet kontrollveies pr. 4 kg. For størrelser under 450 og over 600 stkr. pr. tønne, samt ellers hvis kontroll-

- 4 janr. veiningen viser resultat nær grensen, skal dessuten et tilstrekkelig antall tønner telles.

Kontroll av vekten for storsild og vårsild skal skje på betryggende måte i «strokker», kurver eller kasser med spilebunn. Kontrolløren skal kontrollere vektens og loddenes riktighet, og at så vel vekt som lodder er lovlig justert. Ved kontrollveining skal der godtgjøres 1 — ett — kg overvekt for lake eller salt som kan medfølge varen.

For tilfelle av lagring av eksportpakket vare må partiets innehaver regne med varens vektsvinn, og gi varen så meget overvekt at den ved eksportkontrollen holder den forutsatte vekt.

Varens beskaffenhet.

§ 18. For å kunne godkjennes må varen opfylle følgende betingelser:

1. Emballasjen må være i overensstemmelse med tønne-lovens bestemmelser. Anvendes brukte tønner, må disse være sterke, omhyggelig istandsatt, rengjort og luktfri.
2. Varen må være frisk og sund, velvirket og salttrukket, det vil si, saltet må være trengt inn til benet. (Se dog undtagelser § 20.) Silden og laken skal ha frisk smak, lukt og utseende. Det skal spesielt påses at silden heller ikke har tatt skade ved å være for gammel eller på annen måte være blitt mindreverdig før den kom i salt. Tønnene skal være vel fylt med lake.
3. Floleggingen må være omhyggelig og fagmessig utført. Mellem hver flo må være gitt passende salt. For hver flo må der være lagt et passende antall hodesild. Flørne må være pent lagt, og silden trukket godt ut til tønnens sider.
4. Tønne n må ikke inneholde istykkerrevet, hodeløs, lakebrent eller på annen måte beskadiget vare. Buken skal være hel. Sterkt flattrykt og forvridd sild regnes som beskadiget.
5. Sorteringen må være jevn, silden renskyttet, og laken silet.
6. Kvalitet og sortement må i øvrig tilfredsstille de fordringer som nedenfor opstilles for de respektive sildesorter.

§ 19 a. Under betegnelsen storsild kommer kun sild som ikke er gyteferdig, men innmatfull og fast på rogn og melke. De enkelte rognkorn skal kunne skilles lett fra hinannen (ikke skivet). Langstrakt, hodeløs eller på annen måte beskadiget sild skal være borttatt under eksportpakningen. Kjakeløs sild skal være bortsortert når det gjelder rund sild. Ved ganet sild kan vanlig ved garnsild forekommende kjakeløs sild medtas. Rogn på laken må absolutt ikke forekomme.

b. Under betegnelsen vårsild kommer sild som er gyteferdig, har begynt gytningen eller er utgytt. Man skjelner mellem fullsild, d. e. sild som har tydelig rogn eller melke og derfor er

fyldig i buken, og tomsild som er tilnærmelsesvis eller helt 4 janr. utgytt.

c. Flekkesild av storsild eller vårsild er enten almindelig flekket (kun ryggbenet fjernet) eller renflekket (også sidebenene fjernet). Flekket sild kan eksporteres med eller uten hale. Snittene skal være rene, utført med skarp kniv, og kun benene uten medfølgende kjøtt vekkskåret. Så vel flekking som sortering og legging skal være pent og fagmessig utført, og sorteringen jevn. Bukfinnene skal være bortskåret, og silden skal ikke være gjennomskåret eller for dypt nedskåret i ryggen. Flekket storsild skal ved sin kvalitet tydelig tilkjenne seg som sådan.

§ 20. Eksportpakket storsild og vårsild kan være ganet eller uganet (rund). Det skal i attesten anføres om varen er rund, ferskganet eller efterganet.

Storsild skal være pakket i strampakning, minst 115 kg nettovekt. Dog kan storsild også godtas med en nettovekt av 110 kg., og for eksport til Amerika og Sverige henholdsvis 100 kg og 90 kg.

Vårsild skal være strampakket med en nettovekt av minst 115 kg.

Flekkesild skal være strampakket med en nettovekt av minst 120 kg.

For mindre emballasje blir vekten forholdsvis.

Ganet storsild og vårsild skal være lagt med skotsk speil, 100 kg eller mindre pakning med flat norsk flo. Underenden omhyggelig lagt og fast pakket, speilet eller med mørk flo.

Uganet sild skal være lagt med norsk flat eller mørk flo, underenden også omhyggelig pent lagt.

Fra sesongens begynnelse og inntil februar måneds utgang kan der tillates utført ny storsild som ikke er salttrukken. Silden kan være lettere saltet enn sild bestemt for lagring. I attesten skal anføres at varen ikke er salttrukken. Likeledes kan i januar måned tillates utført påpakket fiskepakning av storsild; i attesten anføres at varen er påpakket fiskepakning, og at vekten er circa.

For storsild og vårsild er der adgang til å få kontrollert at varen består av: «utsortert melkesild» og «utsortert rognild». Minst 5 % av partiet må under forhåndskontroll eller eksportkontroll være nøiaktig gjennomgått og omsortert av kontrolløren. Der kan godkjennes en feilsortering av inntil 10 %. I attesten skal anføres hvor mange tønner eftertellet, og hvor mange feilsorterte sild forefunnet. Der må ikke foretaes ombytning av sild i de tønner som kontrollsorertes, de feilsorterte sild skal fordeles likelig når tønne igjen pakkes.

For sådan kontrollsortering innkrever kontrolløren en ekstra-

4 janr. avgift av 15 øre pr. tønne fremstillet til kontroll, efter avgiftsberegningen i kongelig resolusjon av 4 januar 1935.

Storsild og vårsild sorteres efter stykketall pr. tønne. Der kan varieres 100 eller 50 sild eller mindre i eksportørens valg. Regelmessig skal der være et spillerum av minst 2 % fra grensen når der varieres 100 sild, og minst 1 % når der varieres 50 sild (4/500 skal altså holde 408/490, 350/400 skal holde 353/396).

90 kg.'s pakning for Sverige kan eksporteres uten angivelse av stykketall. Flekket sild varieres med 200 sild (eller mindre) pr. tønne.

Utenom de i denne paragraf nevnte standardpakninger kan der også utstedes attest for spesialbehandlet saltet storsild og vårsild (hodekappet eller på annen måte skåret, eddik- eller sukkerbehandlet, tørrsaltet, spesielle sorteringer etc.). Varen skal fylle fordringene i §§ 18 og 19, forsåvidt ikke selve konserveringsmåten medfører at silden f. eks. ikke er salttrukket, og overhodet være fagmessig og omhyggelig behandlet.

I attesten skal anføres at silden er spesialbehandlet, og eventuelt av vekt og holdbarhet ikke kan kontrolleres.

Forskrifter om merkning.

§ 21. All saltet storsild og vårsild som utføres fra riket, skal av eksportøren være tydelig merket efter følgende regler:

På opslagsbunnen skal være anført med skablon eller stempel og med mørk holdbar farve:

1. Eksportørens fulle navn, eller et varemerke som skal være godkjent av og registrert hos fiskeridirektøren.
2. «Storsild» eller «Slosild», og «Vårsild», eller tilsvarende betegnelse i fremmed sprog.

Flekket sild skal dessuten merkes «Flekket» eller tilsvarende betegnelse.

Fiskeridirektøren fastsetter nærmere regler for merkning i fremmed sprog.

3. Stykketall pr. tønne, og nettovektpakning. Sild som er påpakket skal ikke merkes med vekt. Rund sild merkes «R», ganet sild «G». Ferskganet sild kan, når den i enhver henseende er førsteklases og pakket i blanke tønner, dessuten merkes med en stjerne. Dette merke må dog ikke påføres før partiet er kontrollert og kontrolløren har gitt tillatelse til stjernermerket.
4. Sild fra tidligere sesonger skal også merkes med fangst-år.
5. Det er tillatt dessuten å merke silden med andre kvalitetsbetegnelser, f. eks. «Fullsild» for storsild og full vårsild (eller tilsvarende betegnelse), «Speialsild» etc., men det er ikke tillatt å merke med «prima», «ekstra» eller lignende.

6. Tom vårsild skal merkes «Tom» eller tilsvarende betegnelse. 4 janr.

§ 22. Efterat kontrolløren har kontrollert partiet, og overbevist sig om at partiet er merket på forskriftsmessig måte og at partiet tilsvarende de påførte merker, skal han påføre kontrollmerket (vrakermerket) på de tønner han har kontrollert under pakningen eller ved eksportkontrollen. Dette merke består av den norske løve med kontrollørens bokstavmerke, og påsettes opslagsbunnen og tønnens hals.

§ 23. Sild mindre enn 8 stkr. pr. kg i salttrukket stand, som fanges om vinteren enten sammen med storsild eller alene, og som ikke er av den kvalitet at den kan opnå merket «Fetsild Kv. V», kontrolleres efter instruks for saltet fetsild, men skal merkes «Norsk Vintersild». Det er ikke tillatt å merke denne sild «Fetsild» eller «Storsild» eller lignende.

Dog skal silden behandles som og merkes «Vårsild» hvis den er av vårsildkvalitet.

§ 24. Når kontrollen er fullført, utferdiger kontrolløren en attest herom på et dertil anordnet skjema.

§ 25. Efterat kontrolløren har påsatt kontrollmerket, må silden før skibningen ikke ompakkes eller behandles på nogen som helst måte, uten med tillatelse av og i nærvær av kontrolløren.

Kontrolløren har rett til å fjerne kontrollmerket hvis rekvirenten ikke overholder forskriftene i denne innstruks.

Frivillig kontroll.

§ 26. For eksportpakket og fiskepakket storsild og vårsild, bestemt for omsetning innenlands fra produsent til eksportør eller mellom eksportører innbyrdes, er der adgang til å opnå frivillig kontroll.

Kontrollen gjelder i dette tilfelle om varen er i overensstemmelse med sluttseddelens betingelser, altså om varen er kontraktmessig. Kontrolløren skal forlange sig forelagt sluttseddel. Der utstedes ingen formell attest, og tønnene skal ikke merkes, men kontrolløren utfyller på anordnet skjema en erklæring om partiets tilstand, og om partiet stemmer med sluttseddelens ordlyd, i motsatt fall hvilke feil partiet har.

§ 27. Der er videre adgang til å opnå frivillig kontroll av fersk storsild og vårsild beregnet til saltning.

Kontrollen gjelder om vedkommende last fersk sild er egnet til saltning til menneskeføde, eller om lasten helt eller delvis har lidt skade.

Likeledes kan kontrollen gjelde om silden er storsild i henhold til denne instruks, eller om den er vårsild, eventuelt

4 janr. om den er en mellemtung som inneholder både storsild og sild som ikke kan karakteriseres som storsild.

Kontrolløren utsteder en erklæring om besiktigelsen på anordnet skjema.

Rekvisisjon om sådan kontroll av fersksild skal etterkommes hurtigst og går foran kontroll av saltsild.

§ 28. For frivillig kontroll efter § 26 betales samme avgift til statskassen som fastsatt for eksportvare ved kongelig resolusjon av 4 januar 1935. For frivillig kontroll efter § 27 betales 5 øre pr. hektoliter kontrollen omfatter (dog høist kr. 20,00 pr. last) plus eventuelle reiseutgifter efter beregning godkjent av fiskeridirektøren.

Avgiften betales forskuddsvis til den som forestår kontrollen.

O m b r u k t e t ø n n e r .

§ 29. Til saltet storsild og vårsild som skal være gjenstand for omsetning — til utlandet eller innenlands — må ikke brukes ledige tønner som har vært kontrollert og merket, medmindre tønnene, efter å være istandsatt og rengjort med omhyggelig fjernelse av tidligere merker, er blitt godkjent av en offentlig kontrollør.

S l u t n i n g s b e s t e m m e l s e r .

§ 30. Kontrollørene har ikke adgang til å utstede attester eller avgi erklæringer angående storsild og vårsild av annet innhold enn i disse forskrifter fastsatt uten spesiell ordre fra fiskeridirektøren.

§ 31. Hvis det finnes nødvendig, fastsetter fiskeridirektøren regler for kontroll og merkning av saltet storsild og vårsild i blikk-emballasje.

§ 32. I spesielle tilfelle kan fiskeridirektøren dispensere fra bestemmelsene i denne instruks.

4 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 den av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 27 november 1934 fastsatte vedtekt for beverternæringen i Bærum som gjeldende inntil videre fra og med 1 februar 1935.

Vedtekten lyder således:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive beverting med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertinger.

§ 2. Ingen må i bevertninger finnes i åpenbar beruset 4 janr. tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende op-treden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddes eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel. Når en gjest har fortæret hvad han har forlangt eller har hatt en passende tid dertil, er han på opfordring av verten eller betjeningen pliktig til å forlate lokalet.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 22 til kl. 6. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere. Formannskapet kan efterat politiet er hørt meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 20.

Formannskapets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser er det forbudt å fortære eller overlate til andre å fortære sådan rusdrikk som ikke skjenkes ham av bevertningens innehaver i henhold til bevilling og til sådan tid, da denne har rett til å skjenke vedkommende rusdrikk.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden bevertningssteder er åpne inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

5 janr.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Aurskog herredstyre, Akershus fylke, i møte 17 juli 1934 vedtatt beslutning om forandring av § 7 i politivedtekten for herredet, som skal lyde:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning. Politiet bestemmer når sådan sammenkomst skal være avsluttet, men ingen tillatelse må gjelde lengere enn til kl. 2.»

5 janr.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet et av Røros herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 10 desember 1934 vedtatt beslutning om forandring av § 8 i politivedtekten for herredet, som nu skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

Sportsstevne m. v. som det er adgang til mot betaling av inngangspenger, skal på forhånd anmeldes til politiet (lensmannen).

Til dekning av utgiftene med politiopsyn ved slike tilstelninger som nevnt i første og annet ledd skal det på forhånd innbetales en avgift til kommunekassen efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse i hvert tilfelle.»

 Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

 Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.